

A Széchenyi István Egyetem Közlekedésépítési és Vízmérnöki Tanszéke megrendülten tudatja, hogy életének 84. évében elhunyt dr. Krizsán Gyula ny. főiskolai tanár. Temetése 2020. november 17-én 15 órakor lesz a Budapest. XI. kerület, Bartók Béla út 149. sz. alatti Szent Gellért Plébánián.

Krizsán Gyula 1937-ben született Győrben. Iskoláit szülővárosában végezte, majd Budapesten az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetemen szerzett mérnöki (mai fogalmak szerint építőmérnöki) oklevelet. Az egyetem elvégzése után az ÉKME Út-, Vasútépítési és Közlekedésügyi, majd Útépítési Tanszéken lett oktató, és szerzett később egyetemi doktori címet. Az egyetemi oktatási tapasztalataival felvértezve néhány év múlva az 1968-ban megalakult Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola Közlekedésépítési Karának Útépítési Tanszékén óraadó lett, majd 1973-tól főállású oktatóként dolgozott.

A Kar Győrbe költözésének évében, 1977-ben kinevezték az Útépítési Tanszék vezetőjének. A tanszéket tulajdonképpen újra kellett létrehozni, az ország különböző pontjairól Győrbe költöző fiatal oktatókat toborozva. Az újjáalakuló tanszék vezetőjeként oktató kollégái között tekintélyt szerzett, de ugyanakkor alapvető szerepe volt abban is, hogy a tanszéken követlen, kollegiális, szinte baráti légkör alakult ki, ami azóta is nagyrészt megmaradt. A tanszékvezetői pozíciót több mint 15 évig töltötte be.

Oktatói munkája a tanszék tárgyainak szinte mindegyikére kiterjedt. Számos jegyzetet írt, részben társszerzőkkel az Úttervezés, Útépítés, Közúti forgalomtechnika és Útfenntartás tárgyakhoz. Egykori hallgatói mindig érdeklődtek felőle az évfolyamtalálkozóikon. Kollégái bölcsességére, humorára és jó kapcsolatteremtő képességére emlékeznek szívesen.

Az oktatói munka mellett fontosnak tartotta a szakmai kapcsolatokat is. Számos tervezői, szakértői munkát szerzett a tanszéknek, majd a 80-as években alapított és általa vezetett Utilitás GMK-nak is.

A Széchenyi István Főiskoláról 1996-ban ment nyugdíjba, de ezután még jó ideig végzett elismert szakértői munkát különböző üti szervezeteknél. A MAÚT Magyar Út- és Vasúti Társaság és a Magyar Mérnöki Kamara tagja volt. 2007-ben megkapta a Közúti Szakemberekért Alapítvány életműdíját.

Gyászolják egykori hallgatói, munkatársai és a közutas szakma számos szakembere.

Emlékét megőrizzük.